

Ötlető: SIMON JÓZSEF

Összeállítás ideje: 1972.

TART.: BALATON - ALLEGI TÁJSAVAIR

25 lap, 2 rajz

Földrajzi mutató: BALATONSZENTGÖRGEY

Szakkutató: XXVIII

PAPÍRIPARI VÁLLALAT



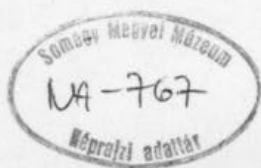
KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖNÉS

ATVEVETVE AZ EÖPSEGES LTK. 2071-es TÉTELE ALÓL

2071

NYPL-KÖNYV MŰZÉUM KAPCSVÁR



Balaton - Alvégi Tájszavak

Gyűjtötte Simon József

BALATON-ALVÉGI. TÁJSZAVAK.

Gyűjtötte: Simon József, 1972.

A BALATON-ALVÉG TÁJSZAVAI.

Ebben a dolgozatomban Balatonszentgyörgy és környékének tájszavait gyűjtöttem csokorba.

Szókincs-gyűjteményembe főként azokat a szavakat vettem fel, amelyek a Magyar Nyelv Értelmező Szótárából hiányoznak, vagy más címszónál vannak feltüntetve a köznyelvi kiejtés szerint. A tájszólás érzékeltetésére bemutatott szavakat az ÉrtSz. tartalmazza, így azok magyarázatát csak akkor adom, ha helyileg kibővített vagy más értelmezése is van.

A kiejtést igyekeztem megjelölni. A szokásostól eltérően /technikai okokból/ a hosszan ejtett magánhangzókat aláhúzással tüntettem fel. /Pl: a, e, é, i /

A környékbeliek azt mondják, hogy ők nem ö-znek, mint a marcaliak, nem ie-znek, mint a tulsó partiak; ők csak éppen parasztosan beszélnek.

Az összeállításnál, illetőleg az értelmezés azonosításánál segítségemre voltak:

Simon József 80 éves tsz nyugdíjas és családja, valamint a rokonság. Balatonszentgyörgy, Berzsenyi utca 3.

Darvas Irén 52 éves postafőellenőr Balatonberény, Petőfi u. 26.

László István 48 éves tanár, Balatonszentgyörgy, Petőfi u. 1.

Girikter Aladár 71 éves tsz. nyugd. Balatonszentgyörgy, Berzsenyi u. 67.

És még sokan mások.

BALATONALVÉGI TÁJSZAVAK.

- Adu - odu
- alfa - fn. Az iga /járom/ alsó, hosszú tartó fája.
- Az alfát ki kő cserényi. Má annyira megrepedezett, hogy kireszgte a Citrom lebenyét.
- Födütünk és etörött az afa.
- alma - akona
- aknaszeg - fn. A hordó alsó aknanyilásának dugója.
- Mustot hoztunk haza és efelettem a dugasszát föleresztenyi. Az aknaszégét vágta ki és mind efőt.
- avétt - avult
- áspál - ige. -t, -jon. A teli orsókról a kenderfonalat mindkét végén T alakú méteres motollára vagy négykarú forgó szerkezetre teker fel kötegelés, motringolás céljából.
- Végesztem a fonyással, máma egész nap csak áspátam.
- áspáló - fn. 1./ Olyan méteres magassági, talpakon álló szerkezet, amelynek négyszögletes oszlopának felső részén vízszintes tengelyen forgó fafej van, 4 keresztirányú kerek lyukkal. A lyukakba használatkor a kb félméteres T alakú leveleit illesztik. Ezekre tekerik /áspálják/ fel az orsókról a kenderfonalat.
2./ Kézi áspáló - motolla.
- Hozd le a hébu az áspálót, föláspájjuk amit fontam. A levelei is ott vannak a rag alatt.
- bagla
bakégya
balfácán - boglya
- mn. Kétköttya. - Bakégya egy fehérnép!
- balfasz
- bankó - kaszabankó. fn. A kaszanyél közepén és végén levő fogantyú.
A középső kissé ívelt, hosszabb a nagybankó. A végén derékszögben görbülő, kisebb a kisbankó. Ha csak bankót említenek, mindig a kisbankót kell érteni alatta.
- Te, ha menték ritkétanyi az erdőre, nézzé nekem valami jó bankónak valót.
- baszos - mn. Nem sokat érő, kellemetlenséget okozó, nehezen formálható, vacak.
- Ezt a baszos csirkét nem tom behajtanyi.
- Ez a baszos motor se akar műkönnyi.

- bákász - 1./ fn. Ijesztő /elképzelt/ alak.
Kis gyermekeket ijesztgetnek vele.
2./ mn. Ostobán félénk, ijedező, visszahuzódó.
-Jó légy, mer gyün a bákász, aztán odaadlak neki!
-Az ördög vinné el a bákászodat!
-Eriggy csak, né fé! MÉR vagy ilyen bákász?
-Bákász egy ember!
- bákászkodik - ige. Ostobán fél, bátortalanokodik.
-Né bákászkoggy, felejj nyugottan!
- bászla - bászli. mn. Félnék, bátortalan, szájtáti, buta.
-Né légy olyan bászli!
-Milyen bászla egy alak!
- bécce - 1./ fn. Kisborju.
2./ mn. /Átvitt értelemben/ ostoba.
-Megnézhetjük a kis béccét?
-Té kis bécce!
-Hogyan lehet valaki ilyen bécce?
- begerjed - ige. Felindul, felmérgesedik.
-Csak annyit mondtam neki, hogy nem úgy vót, de ettü is úgy begerjett, mind a csoda.
- belepistul - ige. Beleszeret, egészen odavan érte.
-Egészen pelepistut abba a lányba.
- bérgyókás - Beteges, lábadozó, nem jól érzi magát.- mn.
-Olyan bérgyókás vagyok, csak szédélgek mind az üszí bogár, e kőne mennyi a doktorhó.
- bértáful - bertáfol. ige. Éjjelezik, nem fekszik le, várakozik valamire.
-Gyere feküggj le, né bertáfujj má annyit!
-Hátszám ott bertáfut a Marijék kapujába.
- békakalán - fn. Kagylóhéj.
-Föröttünk a Balatonba, asztán a békakalán efogta a lábomat.
- bibirkél - ige. Növényt, kis állatot babusgat, tapogat, babrálgat.
-Mindig csak a kertjét, még a csirkéjit bibirkéli.
- bili - fn. Kisfiuk hívesszóje.
-Szégyeld magadat, megláttam a bilidet!
-Nézzék csak azt a gyereket! Ugy áll a bilije, mind a cuca.
- bimbi - fn. Éjjeli edény.
-Pisájj a bimbibe!
- bimbula - mn. Butácska, mámlász.
-Hozzád is csak egy bimbula legén való!

- bindzsókos - mn. Sebes, maródi, végtagjaival van valami baj.
- Bindzsókos lettem, evágtam a kezemet.
- Ném ménék máma séhá, olyan bindzsókos vagyok.
- A Nacának bindzsókos a lába.
- bocska - fn. Kisebb, fületlen csöbör.
- Egy bocska ómalevet tötöttem el ecetnek.
- Egy bocska buzát attam neki kücsön, de a bocskába má borsó van a palláson, nem akartam kiöntenyi, hát két sajtárra hozott még.
- borsó - fn. 1./ Bab.
2./ Kb 5 cm hosszú és 2 cm átmérőjű, játékhoz használatos Nengeres fadarab.
A huszas években kötött szőrlabda váltotta fel.
A negyvenes években egészen kiment a divatból.
- A kötöttlabda is csipétt, de a borsó, ha az ember ekapta, majnem kitörte még az ujját is.
- borsózás - fn. Népies játék.
Méteres botokkal deszkáról dobták el a borsót /kötöttlabdát/. Két csapatban játszották.
- A borsózás vót a gyerekek még a legények legjobb játéka.
- borsózik - ige. Borsózást játszik.
- Hacsak tēhettük, mindig borsóztunk az uccán.
Amikor hazamentünk, akkor még a hátunk borsózott, mer fētünk a veréstü.
- brincki - bige, pilincke.
- brinckizik - bigézik.
- buborka - uborka
- bubuta - fn. Sült tésztából áztatással készült tejfölös vagy mákos étel.
- Mink mákossan szerettük a bubutát.
- bucsér - fn. Termény-tárolásra használatos, szalmából font szűkebb száju, nyakas, öblös véka.
- A bucsérba mindig magborsót szoktunk tartanyi.
- bukló - fn. Kb 2 m hosszú pózna, végén kis súlyok.
Fenekre bökődéssel, a víz felzavarásával, csapkodással használatos, árkokban a halak hálóba kergetésére.
- Gyere, mennyünk e halásznyi! Hállóm, még futókártyám van, tē csak buklozzá nekem!
- bungató - fn. 1./ Vékony, 10-15 cm hosszú, kb 3 cm széles lapos fadarabka, végén lyukba fűzött madzaggal.
Körben hajtáskor erős bugó hangot ad.
2./ Fűszeres, kövesztőlében-főzött kukoricalisztből készült, vastagbélbe töltött hurka.

-Ne rezonározz itt má avval a bungatóval, mer a baromfijak evadunak!

-Jobban szeretjük a bungatót, mind a kásás csurkát, pedig dörgüté a torkunkat, de jó lehetett rá imya.

bunog

- bug

buri

- burica, burisa. fn. 1./ Liba.

2./ Libákat hívogató szó.

-A burikat /buricákat, burisákat/ is be kőne hajtanyi. Hijjad őket!

-Buri ne, buri... buri... buri... Burisájim, buri...

buréttó

- borító

cafka

- a cafat, cafka kicsinyítése. fn. és mn. Még nem egészen cafka.

Inkább az irigység mondatja ezt a szerepléstől nem félt, modernebb nőkre.

- Ez a cafka Böske mindenhun ott van.

-Cafka egy fehérnép! Jól odamondogat, mégis sikerül neki minden.

caftat

- caflat

cenzár

- fn. Alkusz, kupec.

Állatvásárokon bizonyos, előre kikötött összegért az adás-vétel lebonyolítója volt.

-Annyit tud beszéni, hogy eméhetne cenzárnak.

-Cenzárt fogattam, hasz pöngőt kötött ki, de nem bántam meg.

cigánbaba

- fn. Fonalból madzag-készítésre használt eszköz.

-A cigánbaba-kutbaba, így szoktuk mondani, olyan pörgető vót, aminek egy arasztos kerek, lapos feje, még egy jó arasztnyi hosszú lába vót, a tetején középen egy kampó. Ere akasztottuk a fonálszálakat és lélóggatva pörgettük. Így csináltuk a mazzagot.

cuca

- fn. Palántáláskor használt 20-30 cm hosszú, kihégyezett bot.

2./ Átvitt értelemben merev himvessző.

-Hozd ide a cucámat! Otthattam a paprikaágy véginé.

cüjeg

Csaptat

-Cuca van a nadrággyába.

- ige. 1./ Nádát két pózna közé dróttal szorosra erősít.

2./ Ággal rakott szekeret, vagy szekéroidalt karóval, póznával meghuzott láncsal erőden összeköt.

-Beacsaptattam a fészér ódalát.

-Jó megrakóttam ággal, alig tuttam lécsaptatnyi a rudazólánca.

-Etörött az ódal, még köllött csaptatnyi.

- csárfás - cserfes
- csármás - mn. Hangoskodó, neszes.
Főleg felnőtt fehérrépre mondják.
-Csármás egy fejjérnép, nem hagyja magát lébeszényi.
- cseszikul ige. 1./ Fényesít.
2./ Falat meszel, a meszelővel huzogat.
-Addig csesziküte amíg fényes nem lett, mind a tiker.
-Jába cseszikütem eszt a falat, mégis stráfos még fótos marátt.
- csesztet - bizgat
- csicsedli - fn. Kevés értékű aprópénz.
-Csupa csicsedlit adott vissza.
- csicsibőr - denevér
- csimbók - fn. 1./ Cserebogár.
2./ Hosszu haj végére kötött bog.
-Csimbókot szettünk. A tikok csakugy röpköttek értük.
-Má csak az öreg dádnak van csimbókos haja. Egy csimbók a homlokán, kettő még a füle mellett lögg.
- csinga - fn. Kifutós játéknál a labda egyenesen fölfelé dobása.
Amig a labda a levegőben van, addig kell a játékosnak elfutni, hogy lehetőleg meg ne tudják dobni.
-Nagyobb csingát aggyá!
- csórunig - fn. Fékézzel emelhető nagyobb, nehéz bot, karó, rud. A póznánál kisebb, a botnál nagyobb.
-Mérgibe főkapott egy csórunigot és közibük vágta.
- csimatka - fn. Valaminek egészen kis része, morzsája.
/Csimota jelentése is van./
- Főszöttem még a legkisebb csimatkájját is.
- Pusztécsd ki, hogy csimatkája se maraggyon!
- csöszmörög - ige. Nehézkesen, csoszogva, halk neszszel járkál.
-A papának má nem sok hasznát vesszük, csak csöszmörög az udvarba.
-Né csöszmörögj itt amyyit, fogj má hozzá valamihó!
- csucsorog - ige. Csöpög, csöpögve folyik.
-Csucsorogott az eső.
-Még szoréttok egyet a présen, aztán had csucsorogjon.
- csuszóka - papsajt

- dadó - fn. Betlehemezésnél pásztort alakító figura.
-Gyere be te dadó!
- dócsa - fn. Hát, kisgyermek hátán hordozása.
-Gyere dócsára!
- dómán - Kabát./dolmány/
- döbözéres - Termetes, erős, köpcös, tömzsi, kövérkés. -mn.
-Hogyan mongyam még, hogy milyen vót? Hát olyan szőke, döbözéres.
- dödörög - Halkan beszélget, hangosan morfondírozik.-ige.
-Csak mentünk és dödörögtünk hazáig.
-Az öreg eldödörög magába.
- dörce - fn. Kis emelkedő, hát.
-Szép igyenes főd, e kis dörce van csak.
- ducifaros - mn. Telt idomu, erős csipőjü.
-Lán korába majnem a szél vitte e, maség ojjan ducifaros menyecske lett belüle, hogy csak na.
- dus, dusulás - fn. Zenekisérettel éneklés, ivás.
Lakodalmakban kialakult régi szokás. Az első vőfély vagy a násznagy tányérozva cigánnyal és 2 pohár borral sorban, páronként nótát választat. Mindenki a saját nótáját /neki tesszót/ huzatja és éneklí el. A vendégsereg csak segít neki, a dusulónak. A nóta végén, párjával koccintva, a poharat fenéig kell ürítenie.
-Egész nap a kocsmába dusutatott magának.
-Halljunk szót uraim! Né csak busujjunk, dusujjunk is! Dusulás nékün nincs lakodalom. A cigánynak jó szerencsét, maguknak még jó mulatást kívánok!
- egyelēs - elegendős
- ekecsül - ige. tn. és ts. 1./ Farigcsál, csinálgalódik.
2./ Ideiglenesen összetákol, megjavít valamit.
-Nem unja el magát, egész nap ekecsül.
-Összeekecsütem ezt a rossz taligát, egy darabig még jó lesz, de má nem érdemes megcsinyátatni.
- elbojszint - ige. Elront, hibásan csinál meg vagy intéz el valamit./Elbaszik finomkodó kifejezése./
-Hát ezt jól elbojszintottam.
- elbólint - ige. Bóbiskol, ülve elalszik.
-Mihelyt óvasnyi kezdék, mingyá ebólintok.
-Addig bólogatott, eccércsak elbólintott, még hortyogott is.

- elebelli magát - Bizalommal visszaél, hanyaggá, nemtörődömmé, erkölcstelenné válik.
 -Egy darabig jó ment neki, de aztán elebellette magát. Állítólag még sikasztott is.
 -Ez a Rózsai is elebellette magát egészen, má hinnyi se igen lehet neki.
- elfog - ige. Elvág, elmetsz.
 -Efogta a kezemet a kés.
 -Az éles sás is elfogja az ember ujját pödrés közben.
- elpitylikül - ige. Igyekezve kotródik el valahonnan, sietve távozik.
 -Kavarodás támadt, gyűttek a csöndérék. Jobbnak láttam elpitylikülni onnadj, nehogy valamilyen bajba kerüljek.
 -Igen gyűtt a fölhő, gyorsan elpitylikütünk a mezőre.
- elposzkul - ige. Lesoványodik, gyengévé, hitvánnyá válik.
 -A Naca is igen eposzkul ebbe nyárba, valami bajja lehet.
 -Ugy eposzkulak a tiktyaim, hogy ojanyok mind a pille, pedig előttük van az eleség.
- esénnyen - h. Igen kívánva, esengve, vágyakozva.
 -Májijusi cserésnyét hoztam a heggyre. Azt láttad vóna milyen esénnyen néztek a szomszéd gyerekei! Haragba vótunk, de megsajnátam őket, attam nekik lopva a keréttésén kerésszü.
- Elveszekedik - ige. Elromlik, tönkremegy valami, használhatatlanná válik.
 -Annyi eső vót, hogy a szénám mind ott veszekedett el a réten.
 -Eveszekedett az óráim is egészen.
- esőlék - fn. Hulladék, de nem szemét.
 -Az építkezésné annyi esőlék van, hogy egy évig is e lehet vele füttenyi.
 -Az esőlékét eraktam főtnekvalónak.
- eszelég - ige. Hiábavalóságokat magyaráz, esztelenkedik.
 -Mit eszelégsz itt annyit?
- fakszik - ige. Nedvességét elveszti, fonnyad, szárad.
 -Igen megáztá, vezsd le a kabátodat, maj még fakszik ekicsit itt a kálha mellett!
 -Mas még vizes a rënd, majd fakszik aztán széj-jelterégetem.
- facsarog - ige. Kér, könyörög.
 -Né facsarogj itt má annyit!

- fancsalog - ige. Nem tetszik neki valami, huzódozik, fancsali képet vág valamihez.
- Mit fancsalogsz? Ha nem tetszik, né édd meg!
- farágó - faszarágó
- fatehén - fn. Érzéketlen, műveletlen, népszerűtlen fehérnép.
/Néha kurvát is értenek alatta./
- Nem kő nekem az a fatehén!
- favágító - fn. Tüzifa tároló, aprogató hely az udvarban, vagy a szőlőhegyen.
- Hozz be egy öl ágot a favágítóruk.
- fékja - ige. ts. fékom, fékta. Bassza, közöszül vele.
e Megfékta még a kepe tüjébe is.
- Féktya még a fenye!
- fonnyadó - fn. Lé, amelyben a hurkát, disznósajtot kifőzik.
- A fonnyadót a disznónak szoktuk annyi, vagy kiöntöttük.
- fosóka - fn. Aprószemű, lágy cseresznye.
- Én szerettem a fosókát. Mára má nem is igen lehet látnyi, pedig olyan édes cseresznye nem vót esse. Apró szeme vót, éttük magostu, mindenés-tü. Vót akit megfosatott.
- fóka - falka
- fözlöntő - fn. 15 literes egyfogantyus fa sajtár.
- Egy fözlöntő buzával tartozok májig is a mestérnek.
- förhénc - fn. A kocszi elején, a rudszárnyra szerelt, hámfát és fellépőt tartó vasalt fa.
- Ahogy a förhéncre léptem kirugott a hajszás, én még a sráglán keresztül ráestem az ülésdész-kára, omajd a kocsidérékba.
- főhörgül - felhergel
- fujárd
fujárt - fn. Hófuvás, hótörlesz.
- Ebbe az uccába akkora fujárd vót, hogy a házok is allig láccottak ki.
- fundál - ige. 1./ Kigondol, eltervez.
2./ Megkritizál, mastrál.
- Jó kifundáta hogyan csinájja meg a házát.
- Igen sokáig fundáta, valami nem tetszett neki.
- ganyé - ganéj
- gervadozik
gorvadozik - ige. Senyved, sinylődik, bergyókáskodik.
- Csak gervadozik ez a szégén fa, nem mégü sémire.
- Mit gervadozol itt, mér nem fekszó lő?

- gica - fn. Kb 15 cm hosszú, kereszt alakú, többnyire seprükóróból készült tojáshímző eszköz. Behasított végébe igen vékony, 1-2 cm hosszú kóródarabkát helyeztek. Ezt szép egyenletesen betekerték cérnával és szorosan a szárához erősítették. A keresztalakú gica mindkét vékony karjával forró viaszba mártva himezték a hús-véti tojásokat.
- Két gicát esinyátam. Az egyik ojjan jó lett, hogy etészem jövőre.
- giva - fn. Taplógomba.
- Az aptyuk lészette a díjófáru a givát. Igén jó levest főztem vele.
- gomboléttó - fn. Gombolyító szerkezet. Fonalat motringról gombolyításra előkészítő és segítő készülék. Faléckeret, alul-felül forgó zápos dobbal.
- Gomboléttó nélkül igén összekeveredik a fonál.
- góricál - kóricál
- gorombapakróc - fn. mn. Goromba, mérges, hőresökös.
- Nédd ezt a gorombapakrócot, má szónyi sè lehet neki!
- göbees - kavics
- grábla - gereblye
- gubércul - kupercul. ige. 1./ Guggol, kuporog.
2./ Székletét végzi.
- Annyit köllöt a szállóbe gubércunyi, hogy allig birom az inaimat.
- Ott kupercut félóraszám a száresomó mellett.
- gucc - fn. Koccanásos érintkezés.
- Gyere üssünk egyet! Gombbal vagy pénzzel, nem bánom, de csak guccra jáccom, nem arasztra.
- guvad
guvadozik - ige. 1./ kuporogva összehuzza magát, lassan agonizál.
2./ Meghal, elpusztul.
- Mielőtt meghat vóna, ott guvadozott az árokba.
-Megguvatt szégén pára.
-Guvassza még az isten!
- göbbed,
göbbedezik - ige. Meghajlik, hajolva csinál valamit.
- Nè göbbedjetek még annyira!
-Az öreg még mindig ott göbbedezik az ódalba.
- gyel - fn. Jel, vonal.
- Gyelre vetőzzünk!
- gyemisztelen - mn. Ügyetlen.
- Jaj de gyemisztelen vagy, mindén kiesik a kezedbü!

- gyimál - ige. Huz-von, ráncigál, nehezen egyben cibál ki, le, föl.
-Mégértem légyimányi róla a ruhát.
-Allig tuttam kigyimányi a fődbü, ojjan hosszi gyökere vót.
- Hapacéroz - ige. Játszik, ugra-bugrál.
-Itt hapacéroztak egész délután.
- hasinkó - becézett has.
-Fáj még a kis hasinkód?
- há - 1./Hát igen
2./Hová
- hehég - ige. Nevetgél.
-Lányok, né hehégjeték má annyit!
- heherész - ige. Csiklandozva, játszva, szerelmeskedve nevetgél.
-Addig hehezéztek, mig éccérosak baj nem létt.
- herákul - harákol
- hé - héj, hiu, padlás
- héjad - ige. Kiszárad, összeszárad.
-Igen meghéjjattam, aggyatok egy újeg bort!
-Méghejjattak a hordóim.
/Ez átvitt értelemben annyit is jelent, hogy kiürültek./
- hirig - fn. Verés.
- hirigül - ige. Ver.
-Ugy meghirigüték a pajtásai, hogy megemlégeti.
- hód - hold
- hossziluca - mn. Magas, sovány.
-Milyen hossziluca fijad van!
- hörgül - hergel
- hugyli-buborka- fn. Bepisiló gyermek.
Az ágyba vizelő gyermekeket fakanállal a szomszédba szokták küldeni, hogy kérjenek egy kis sót. Ott elvették tőlük a főzőkanalat és a fehékkre vertek vele.
-Nem szégyellöd magadat, té hugylibuborka?!
- hullárizik - hullong
- icég - fn. Beképzelt, kevély férfi. Magát illegető.
-Gyün az icég.
-Az is nagy icég ám a sárga cipőjéve.
- illet - ülllet, üllete. -ülep.
2./Nadrág slicce.
-Kivillogott az illete a rongyokbu.
-Nyitva van az illeted.

- ingélice - fn. Apró porcelán inggomb.
 ~Van husz ingelicém. Fekete is van benne. Mind
 ugy nyertem. Az én üngömrü nem hiányzik esse.
- istókkibic - istenbizony
- istóklötty - "-
- istóküese - istenuccse
- istóriás - fn. Vándor-köszörüs, bazáros, földön-áruló.
 -Bucsura mindig meggyüttek az istóriások.
- jakéc - fn. Fiu. Kissé tréfásan, kissé gunyosan.
 -Na jakéc mi ujság, hogy ityég a fityég?
 -Egy jakécca sétágotott.
- jogos - fn. jogosok. Volt urbéresek, legelőjog tulajdo-
 nosok.
 -A jogosok községgazdát választottak.
 -En is jogos vagyok.
- kacér - fn. Kaszahegyből készült, kissé sarlószerű nád-
 vágó szerszám.
 -Még nem lehet tolózni, csak krumpássan kacárra
 válogattam ekis nádót.
- kajabál, kajátoz - kiabál
- kajneszes - m. fn. Hangoskodó, folyton kiabáló, komolytalan.
 -Összeillenek, mindakettő ojjan kajneszes.
- kajol - kajál, eszik
- kamukéroz - ige. Imitál, félrevezet, szimulál, színlel.
 -Nincs ennek sémi bajja, csak kamukéroz.
- karé - karéj
- karikó - fn. Nagyjából kerek hely, terület, folt.
 -Egy karikóba csak borsó még buzavirág van.
 -A feje tetején karikóba kihullott a haja.
- katakul - ige. Tompa hangon /inkább fával/ folyamatosan
 zörget, kattogtat.
 -Nem tom mit katakulnak annyit a szomszédba.
 -Katakul a malom.
- katlanica - fn. Pléh nadrággomb.
 -Milyen gombod van? Katlanica a legtöbb.
- katraboca - fn. Káposzta alsó leveleiből készült tejfölös
 leves.
 -Mink még a kapros, tejfölös töklevest montuk
 katrabocának. Mára má nem főznék illeneket, sokka
 jobban élünk.
- káforka - fn. Nyeles merő edény. /Merőke./
 Készülhetett fából, bádogból, kobakból is. Általában
 folyadékot /mustot, cefrét/ mertek vele.
 -Igen teli öntötted, mergy ki belüle égy pár káfor-
 káva.

- kálhamista - kálvinista
- kecmec - fn. Vonakodó, kifogást kereső téblábolás.
-Nincs semmi kecmec, mennyi kő.
- kérészfa - fn. Y vagy H alakú fa, amelyet kenyérdagasztás-
kor a kiskovácsz fölé helyeztek a teknőre, hogy
a letakaró abrosz bele ne ragadjon.
-Há vittétek el a kérészfát? Itt vót mindig a
katlanyon a kovásztévő fával együtt.
- kecség - ige. Kedveskedik, tetszetni akarja magát, kényes-
kedik és becéz.
-Mit kecségsz neki annyit?
- kezesfa - fn. Régi utjelző faoszlop.
A mutató karok végét kézformájúra faragták.
-A kezesfáná balra kő fordunyi.
- kibazilikázik - ige. Kitol valaki valakivel.
/Kibaszik vele finomabb formában./
-Jó kibazilikáztam vele, eméhet panaszra.
- kisztet - ige. Bujtogat, biztat, felpizkál, késztet.
-Né kiztesd azt a gyereket, ugyis sok baj van
vele!
- kobakol - ige. 1./ Fejbekel, fejét üti.
2./ Tököl, közösül.
-A mester ur ugy még szokta kobakunyi a gyeré-
két, hogy a hele is főgyütt.
-Kobakoztunk, mig csak igen nem fájt a fejünk,
aztán a János bácsi ráadásal még jól megkobaküt
bennünket, hogy mér veszekedünk.
-Na mi van, sikerüt megkobakunyi a Katit? Én is
megketyefetyétem.
- komál - ige. 1./ Komáz.
2./ Kedvel, tetszik neki valaki vagy valami.
-Komáljunk! Küdök maj nekéd komatálat.
-Komáлом ezt a kis nőt!
- kopicsul - ige. Burkából, hüvelyéből kifejt. /Pl. diót, borsót./
-Mig ezt ki nem kopicsujjuk, nem méhetünk e
jáccanyi.
- kotyulás - fn. Lucakor a szobában fahasábon ülve rigmusban
minden jót kívánó népszokás.
A kotyulókat kukoricával és aszaltgyümölcse-
sel hintették meg. Leginkább a baromfiakkal össze-
függő babonák napja volt ez.
- kóbabóda - mn. fn. Kicsit ütődött, nem lehet rá adni.
-Mégén itt járt ez a kóbabóda fejeznép.
-A Pista jó dógos, csak az esze olyan kóbabóda.
- kókányoz - ige. 1./ Összeüt két piros tojást.
2./ Ver, fejbever, csépel.
-Gyere kókányozzunk! -Veled nem kókányozok, mer
a te zsepkenődöbe fatojás van.
-Jó megkókányuták egymást.

kórész	- kórász, keres
kők, kőke	- kölyök, kölyke
krumpa klumpa	- fn. Fából faragott, csizmára köthető otromba falábbeli. A nádszedők használták, szíjjal erősítették a csizmára, bakancsra. - Krumpát csak könnyű nyárfábu csinyátunk. Torzába, még a kisebb pocsettába jó vót.
kucorgat	- ige. Erősen spórol valamire. - Ere a házra köllött kucorgatnunk eddig.
kukac	- fn. Fiugyerekek nemi szerve. /Bili./ - Kiláccik a kukacod!
kullogó	- fn. A lánykérőbe menő legény kísézője, aki majd a násznagya lesz. - A keresztapám vót a kullogóm.
kum	- ige. Behunyja a szemét. Apacsosásnál /játék/ a kumó fa vagy fal mellett kum.
kunc kuncorog	- kunszt
kurittyul	- kúr, kungörög, rimánkodik - kuruttyol
kurugla	- fn. Malter keverésére használatos hosszunyelű, kerek lyukakkal ellátott kapa. - Hozd e mitülünk a kuruglát, könnyebb avva májtört kevernyi mind a kapáva.
kusmus	- suskus
kuszórá	- fn. 1./ Lakodalomba, torba hívogató, rendszerint idősebb ember. 2./ Szekánt, szuszmitoló öregember. - Pozsoviccsal, vagy pántlikás-botes kuszórrival híjattuk meg valamikor a vendégeket, a hivatalosakat. Mára csak az öregekre mongyák megvetően, hogy gyün a vén kuszóri. De hogy ez ki, vagy mi vót régén, azt má nem tuggyák.
kü	- kő
küjecs	- kövecs, kavics
küjed	- köved /fől/
küjesztő	- kövesztő
küjesztött	- kövesztett /önállóan használva, alatta kizárólag sonkát, "füstött hust" értenek./
lackó	- fn. 1./ Serdülő fiuk hívesszője. 2./ A betlehemezésnél használatos kalapácsos bábu. - Dugd el a lackódat, mer besódom! - Az egész bötlehembü a lackó táncutatása teccött a legjobban a gyerekeknek.
laftat	- ige. Nehézkesen, széles mozdulatokkal, laffogósan siet. - A Mária néni laftat a temetőbü, fél hogy megázik.

- lasponya - naspolya
- lili - fn. Kisréce, kiskacsa.
-A liliket megettetted? Hid haza űket! -Lili...lili.
- lókée - fn. Indulás, futás.
-Kabd össze ragadat, aztán lókée utánuk.
- lókécul - ige. Futva igyekszik.
-Jába lókécutam, nem értem el űket.
- lótusz - fn. Lófasz, finomkodva.
-Lótusz a markodba!
- maszikul - maszatol
- maszlang - maszlag
- maszóri - fn. Nyers hentesáru. /Hus, zsír, belsőség./
-A Jáger Pista adott ekis maszórit.
- matuka - fn. Kaszapengéből készült egyenes nádvágó szerszám.
-Száz kéve nádot vertem, mind matukáva széttem.
- mámma - fn. Pempó, emnivaló.
-Ugye kicsinyem, má megehüté? Gyere, adok mámmát!
- mári - fn. Lány, közönséges vászoncseléd.
-Gyűnek a márik. Bögyössek, riszálják a farukat.
A sötétbe majd ellöttyögünk velük a parton.
- mégosicsen, mégosicsérédik - ige. Elromlik, megsavanyodik, étkezésre alkalmatlanná válik.
-Mégosicsent a légvárom, nem merem má ehasznányi.
-Jába főztem még három napra, a melegbe mégosicsérégett a káosztaleves is. Ne ödd még, jó lesz a disznónak!
- ménecs - mécs
- miháncs - mihelyt
- mégmonyasul - ige. Monyoz, megtapogatja monyas-e a tyuk.
-Mégmonyasutam a tikokat. Tiz vót monyas, mégis csak öt tojást talátam.
- mosztra - m. Hányaveti, rendetlen, hiányosan, rosszul öltözött.
-Hogy tucc ijjen mosztra lennyi, mér nem ötözö fő rëndessen?
-Olyan mosztra munkát végez, hogy én nem ménék e hozzá többet.
- mukucs - mólus
- murzsa - morzsa
- muszikul - ige. Szétnyomkod.
-Emuszikutam a szivát cefrének.
- muszló muszlóbot - fn. Kuposvégű vastag bot vagy sulyok.
Szólószemek szétnyomkodására, darált szőlő prés-garatba sulykolására, törköly hordóba tömörítésére használatos.
-Én még emlékszem rá, amikor még nem vót daráló,

- úgy tiportuk ki, még muszlóztuk a szállót. Mára még má muszlót se igen lehet látni a pincékné.
- mutymurutty - fn. Vöröshagymás, rántásos tésztalevés.
 -Vacsorára gyorsan ekis mutymuruttyot főztem.
- nyetre - m. Gyenge, vacak, letyegős, kibicsakló.
 -Ezzel a nyetre bicskával nem lehet faragni.
- nyetregős - m. Semmire sem jó, kihanemó.
 -Ki nem áthatom ezt a nyetregős suhancot! En előtttem ne ugrájjon senki! Mindenne belekap, de jába hencög, szart se ér a munkája.
- nyüst - nyüst
- oltári - m. Igen jó, vagy igen rossz, kiváló, igen feltűnő.
 -Oltári egy alak!
- óhént - ige. Óhajt, megkiván.
 -Igen megóhéntottam a pálinkát, de ebbe a melegbe mégse esett jó.
- óma - alma
- óvas - olvas
- öregül - ige, Kiszedi a nagyját, nagyjából csinál valamit.
 -Kiöregütem a gázt a szállóbe.
 -Kiöregütem egy rövidódnak valót, még egy kapanyelet.
- összecuszik - ige. Közösül.
 -Addig járkáltak kettesbe, míg ecceresak összecusztak. Mast aztán vakaróznak. A lán kivallotta, a legén még nem akargya evényi, mer aszongya hogy nem ü csinyáta fő.
- összeszűri a levet - ige. 1./ Cinkosan társul.
 2./ Közösül.
 -Összeszűrte a levet a biróval még a községgazdával.
 -Az ember a szógálóval, az asszon még a kocsissal szűrte össze a levet.
- pacatt - fn. Pacalt, apró négyzetekre vágott levestészta.
 -Jobban szeretem a pacattot mind a metéttet, mer az nem ragad rá a bajcomra.
- pacsma - pacsma
- palozsnya - záp
- passzentes - éppen jó, illő, passzoló
- paténcs - paties /vesszóból font fal/
- pácsa - fn. Tészta.
 -Édesnyám, aggyon ekis szíváspácsát!

- pátyul - ige. Óv, véd, babusgat.
- Igén pátyuta az asszont, még a kisgyereket, a tüdőbaj mégis evitte őket.
- pésszeg - pisszeg
- péntő - pendely
- péra - fn. Tehén külső nemi szerve.
- Akkora szája van, mind egy tehén-péra.
- pétérszeg - fn. Bog, ág, /belül/ gerendában, lécben, deszkában.
- A pétérszegbe nehezen megy el a vasszeg.
- pézsmítál - ige. Oktalanul prédikál, feleslegesen beszél.
- Otthattam, csak pézsmítájjon az urának.
- piharc - piac
- pihi - pihe
- pihóka, pijóka - pióca
- pinuska - lányok szeméremteste /kis pina, punci/
- pippancs - pipacs
- pityli - fn. Itatóedény /rocska/
- Három pityli vizet ivott még a ló.
- pitylikül - ige. Sietve megy, elhordja magát.
- Az öreg a díjófák alatt kórészott. Észrevétt. Pitylikül is mingyá a pajták felé.
- plangatéroz - flangál
- pocók - mn. fn. Kővér, pocakos.
- A kőrésztapámat mindenki csak pocók Jánosnak hita, mer ű vót a legkövérebb a faluba. A többi kispocakut má ugy monták, hogy a pocók Horvát, pocók Csuhá, meg Horvát pocók.
- polva - pelyva
- pompos - fn. Hagymás, kisebb kerek kenyér.
- Kenyér-sütéskor mindig szoktam pompost is sütnyi. Kisebb tészta-t szakasztottam, telinyomkottam vöröshajma szeletékké, aluttejje megmozdattam és utójjára raktam be a kemence szájába. Ez mindig jobban megpirut mind a többi, előbb is ki lehetett szénnyi. Szerettük.
- porzsávás - mn. Ezt a szót aprószenteki korbácsolásakor használták csak. Igy: Keléses ne légy, porzsávás ne légy... stb.
A jelentését senki sem tudja már a faluban. Csak találgatják: beteges? sebes? kehes? reumas?
- poszora
poszori - sovány, gyenge, fingos
- Szegén poszora nem sokat bir, csak esőszmörög az udvarba.
- A poszori Margit szörszöm egy fejérmép, de könnyen még lehet fingatnyi.

- poszoréntos - fingos
-A János bátyám olyan poszoréntos vót, hogy minden lépésre tudott éggvet trottyunyi. Vót ám égpár poszoréntos asszon is!
- pozsovics - fn. Lakodalomba hivogató./Kuszórá/
-Ki vót a pozsovics? Mer engem nem hit ide senki.
- pócinta
pótinca - mn. fn. Hiányosan öltözött, hiányosan felszerelt.
-Hogyan gyütté ki az uccára te pócinta fenye?
-Nem fázó még? Igen pótincán östzté, még dómánt se vetté rád.
-Nem tuttam mi hiányzik, olyan pótincának éreztem magamat, nem vót a nyakamba a tarisznya.
- póka - pulyka
- pucok - fn. 1./ Vakond.
2./ Megszáradt takony.
-Szédd ki a pucokot az órodbu!
-Jaj de pucos az arcád, még a kabátos ujja is csakugy fényesedik!
- pucokturás - vakondturás
- putu - fn. Kislányok szemérenteste.
-Né mutogasd a putudat!
- rehög - ige. Riheg-röhög.
-A fosztóba annyit rehgtek a lányok, hogy a hasuk is belefájdu.
- ré - rév
- rén - sír
- réjás
rijás - sírás
- rihes - rühes
- riskó - fn. Deszkából eszkábált szánkó, szán.
-Riskóva huztam ki a malomba a darányivalót. Kukuricát még árpát.
- rosférég - rossz féreg
-A rosférég tuggya mi ez.
- rozgannya - anyarozs
- santalléroz - ige. Kerülget, óvatosan járkál.
-Ott santallérozott a ház előtt, éccer aztán bemént.
- sala - fn. Földben lyukakban élő ollós fekete bogár. A szőlőkben a friss hajtások lecsipésével tetemes kárt tud okozni.
-Az öreg salabakter egész nap a szőlőbe leste a likakat. Nyócfan salát szédett össze.

- sasóka - fn. Nagyfejű, /legtöbbször lapos/ kétszárú, felhajlitott végű, kicsuszás ellen biztosított szeg. Biztosító szeg.
-A rakonca sasókájit e né felejtőd visszaraknyi, mer ha főcsuszik az ódal, akkor fujhattuk ám a tudományunkat.
- satraférc - házsártos
- sámélli
sámi - sámi, zsámoly
- séndő - zsindely
- sikonyál - sikoltozik
- sinyór - zsinór
- supi - fn. Apró-kerekes alacsony, ágy alá betolható faláda. Gyermekfekhely.
-Mikor a bősöbű kinyöttem, sokáig aluttam a supiba. Mikor má ezt is kinyöttem, az istállóba a bátyám mellett az ágy szómáján kaptam helet.
- susmus - suskus
- suttyog - ige. Suttogva, szoronva kéreget valamit.
2./Lopva lépeget.
-Mit suttyogsz itt annyit, megmontam má, hogy nem méhecc sehá.
-Ott suttyogott a kertek alatt.
- számélli - fn. Ruhán levart diszitó hajtás.
-Csak két száméllit tegyen az elejére.
- szélesap - csélcsap
- szentgyörgyvirág - gyöngyvirág
- szenvonyó - szénvonó
- szérjárás - fn. Járvány.
-Én is belegyűjk ebbe a szerjárásba, folyton csak püszikülök, a hideg is kilött.
- szédibabázik - ige. 1./ Szédül, elszédít.
2./ A pörgő tárgy /csiga, pörgettyü/ lelassulva inog.
-Ki gyün velem szédibabáznyi?
-Az én csigám tovább megy el, a tied má szédibabázik.
- szopli - szopós /ujját szopó gyermekre mondják/
- szóma - szalma
- szörszöm - mn. Erősen igyekvő, szorgos, takarékos, szerző.
-Igen szörszöm ember vót, hajtotta a csalággját is. Egy hód földet tuttak szereznyi a Cserén.
- szuppla - szufla
- szürü - szérü

- tajbász - m. Bátoratlan, félénk, kicsit ostoba.
- Menj csak bátran, ne légy má ijjen tajbász!
- tappérul - ige. Nőt erősen tapogat, durván megfogdos.
- Ott tappérulta a Marit a polváslikba.
- tat - fn. Teknő kiszélesedő felső része, valaminek a szélesebb kiugró része.
- Nem találom a konyhakést, pedig emlékszem, ott hattam a teknyő tattyán.
- tácsértos - m. Széjjelálló, be nem gombolt, mosztra.
- Nem jó áll ez a ruha, igen tácsértos a főső része.
- Ne menj el ilyen tácsértosan, gombud be az üngödet!
- tángalódik - ige. 1./ Támolyog.
2./ Teng-leng.
- Igen tángalódva megy, valami bajja lehet.
- Azon tángalódik, amit a szomszédok még az ismerősök vetnek neki.
- tehénhaszon - fn. Tejtermékek összessége./Tej, tejföl, túró, vaj, sajt./
Érdekes módon itt a tejet nem számítják bele a tehénhaszon fogalomba.
- Kesztere vótam piharcra, vittem ékis tehénhasznot.
- tik - 1./ ti
2./ tyuk
- Tik is megóvastátok a tikokat?
- téjja - tea
- tete - m. 1./ Szép. Tréfásan, kedveskedve általában kisgyermeknek mondják.
2./ Helyes, jobb /kéz/.
- Milyen tete babád van! Tő is tete vagy!
- Ne ezzel, a tete kezeddél aggyá parulát!
- tetyög - ige. Lomhán, nehézkesen, zihálva lépeget.
- Ott vót még a templomba, de szegén má csak tetyög mind a hizóréce.
- topor - fn. Szekerce.
- Életlen toporra hegyeztem a karót, felém se nézett senki. Nem vót aki a köszörüküjet hajosa.
- totojog - ige. Tapogat, látszatra vagy öntudatlanul tesz-vesz, nem halad a munkában, egyhelyben topog.
- Mit totojogtok annyit? Eddig má hármat is fordutam vóna!
- Montam édesapámnak, hogy mehetünk, főtöttem az üléskast is, de ű csak totojgott, nem akart föl-
ünyi.

- tottyos - mn. Alul öblös, széles fenekű.
- Azt a tottyos fazokat hozd be!
- tráta - mn. Lompos, nem törődöm, mosztra.
- Tráta egy ember, mindénhogyan jó van neki.
- Csipd ki magadat ekiesit, né gyere velem ilyen trátán!
- trotty - fing
- tüstönködik - tüsténkedik
- tütüke - répabarkó
- ucusu - ocsu
- ungat - hangutánzó ige.
- Ungatnak a békák.
- üjeg - üveg
- ümög - ing
- üstöke - ösztöke
- vágás - fn. Egy -egy elválasztott elő a szőlőterületben.
Van kisvágás, nagyvágás, alsó-, középső-, főső-vágás, hazai-vágás, otelló-vágás stb.
- Az asó vágást megfattyasztam, de a többi még-ugy van.
- vaszora - fn. Himvessző. Általában állatoké, de idősebb emberekre is mondják.
- Mind félti a vaszoráját.
- vella - villa /A nyaraló mindig villa, csak az eszköz vella./
- venicse - venyige
- vérasztó - virrasztó
- véndő - vindely /bödön/
- vihonyál - ige. Hangosan nevetgél, vihog.
- Bandába arattunk, estére igen efárattunk, de a lányok hazafelé azér csak vihonýáltak.
- vinyároz - ige. Csiklandósan nevet, mulat, sikong is közben.
- A kérészné, a fák alatt szoktak összegyünyi vasárnap délután a legények még a lányok. Ott vinyároztak sötétedésig.
- vonyódott - mn. Fonnyadt, kicsit nedves, visszagyengült, nem száraz.
- Olyan vonyódott vót még a széna, hogy nem széd-tük össze, csak ágyba hajtottuk. Talán nem lessz esső, hónap délután összegyötjük.
- zanóc - fn. Gazos sűrű aljnövényzet. /Zanót/
- Miuta nem járgyák a disznók, olyan zanócos lett lett a cserés vágás, hogy nem lehet benne e-ményi.

- Zgiba - liba
- zsidótakony - fn.Édeske.A krisztus-tövis /gledicsia/ termése.
-A vasút mellett minden gyerek zsidótaknyot rágott.En nem szerettem,mer ojjan furcsa émélgős üze vót.
- zsurma - fn.mn. Morzsa, kicsi, kevés.
-Mind megétte az utolsó csimatkájáig,még egy zsurmát se hagyott.
-Az éjjel még egy zsurmát se tüttem alunnyi.
- zsunka - sonka
- zsurmutt - fn.Apróra morzsolt levestésza.
-Matymuruttyot főztem,zsurmuttat tettem bele.

Szókincs-gyűjtő beszélgetéseim során is bebizonyosodott, hogy a falu népét a pletyka, két ember egymáshoz való viszonya és az evés-ivás érdekli a legjobban. Mindenhol csak ide lyukadtunk ki. Hetvenhét-féleképpen tudják megnevezni a száj-járatást és hetvenhét-féleképpen a nemi érintkezést. Az evésre 33, az ivásra 23 kifejezésük van. A teljességért azonban nem állok jól.

Nézzük meg először hogyan járhatja az ember a száját!:

adomázik	motyog
affektál	nem áll be a szája
appellál	nyelvel
ágál	nyögdécsel /kinyög/
árukkodik	oktat
bebeszel	ordit
bemesél	óbéogat
beszél	panaszol
beszélget	papol
csacsog	pattog
csahol	pletykál
csárfáskodik/cserfeskedik/	pocskondiázik
cseveg	pöröl
csicsereg	pötyög
dadog	predikál
dödörög	rágalmaz
dörmög	rebeg
dudog	siránkozik
dunnyog /dünyög/	sorol
esedezik	susog /sustorog/
évődik	suttog
fecseg	szaporáz
félrebeszél	szapornycázik
fossa a szót	szaval
gagyog	szájal
hebeg	szól
hetet-havat összehord	szólitgat
ismertet	szónokol
járhatja a száját	szószol
kírál	szót szaporit
kiabál	tere-ferél
kátoz /kiáltoz/	tósztol
kotog /kotyog/	tréfélkozik
lefetyel	vakkantgat
lityeg-lotyog	vádol
locsog	válaszol
mesél	védőbeszédet mond /véd/
mond	veszekszik
mondogat	viccel
mormog	

Mikor ezeket a Mari néninek elsoroltam, nevetett, sikonyált és jajgatott, aztán sápitozott, hogy miért beszélek lyukat a hasába.

A coitus kifejezései:

bakoznak
 basznak
 bujálkodnak
 csesznek
 disznózkodnak
 döccentenek
 egyesülnek
 együtt hálnak
 élveznek
 fajtalankodnak
 gyereket csinálnak
 izélnek
 kamatyolnak
 kanyolnak
 kefélnek
 ketyefetyélnek
 kettyentenek
 kobakolnak
 koslatnak
 kókányolnak
 közöszülnek
 kurjantanak
 kurnak
 nemileg érintkeznek
 összeteszük a micsodájukat
 összecusznak
 összeragadnak
 összeszűrük a levét
 párosulnak /párosodnak/
 rátesznek
 szeretkeznek
 tosznak
 üzekednek

A férfi /him/

beakaszt neki
 beárnyékolja
 bubolja
 bebugatja
 befolatja
 benyom neki
 bever neki
 elintézi
 elkapja
 felcsinálja
 használja
 megbaszaréntja
 megbecsteleníti
 megbugyrolja

megdobja
 megdolgozza
 megerőszakolja
 megfedezi
 megfékja
 meghegedüli
 meghágja
 megkapja
 megnyomja
 megpinálja
 megpöcsüli
 megtolja
 rámászik
 teherbe ejti
 tököli
 tökmagot vet bele

A nő

bekapja a legyet
 beveszi az ádám-gyökeret
 felszarvaz
 félrelép /félretol/
 kecel a kurafijának
 kifacsarja a tököt
 kurválkodik
 lefekszik
 lába közé veszi a furuglát
 megcsalja az urát
 meghagyja magát cicerélni
 nyeli a tolokát
 odaadja magát
 odatartja a hasadékját
 viszonyt folytat

A coitus szót nem ismerik. Ezt bizonyítja: mondják, hogy "kojéznak", de ez alatt csak "disznót ölnek"-et értenek mindig.

Távol áll tőlem minden perverzitás, de a tiltott érdekesség sokféle kifejezésformájának szemléltetésére megállja még itt a helyét a következő:

Az öreg X. bácsi valamikor nagy kujon volt. Az egyik esetét így mondta el:

-Nem mondom, én megkerestem annakidején az ászegi likakat. Vót ám eke-taliga! Legjobban a ... szeretett taligáznyi. Az igazat megvallva, ű szekerezett, én meg kocsiztam./Értendő: neki férje volt, én meg nős voltam./ Mikor a nyomóruát neki-attam, má előre vinnyogott a valaga. Nyihogott, meg nyete, nyomkotta, mind a réce a nokedlit. Hü, de régen vót! Szegén, az isten nyugosztajja, má tiz éve a föld alatt van.

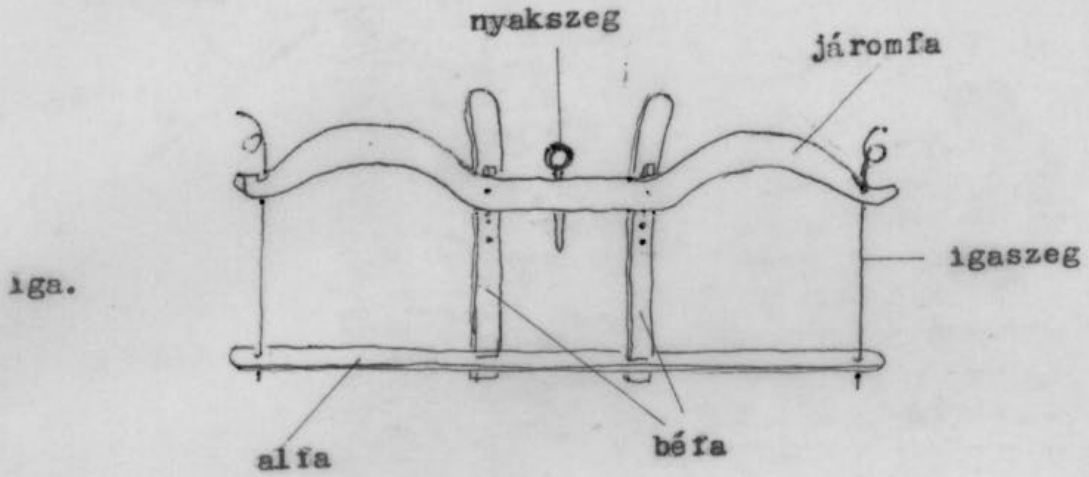
Az evés és ivás kifejezései:

bedobál
 bekap
 belafatyol
 belapátol
 csámesog
 csipeget
 darál
 ebédel
 eszeget /eveget/
 eszik
 étkezik
 fal
 falatozik
 habzsol
 harap
 kajál
 kanalaz
 lakomáz /lakmároz/
 megtölti a bendőjét
 nyalogat
 nyámmog
 nyel
 papizik
 rág
 rágcsál
 rágódik
 reggelizik
 szedeget
 táplálkozik
 tömi magát
 uzsonnázik
 vacsorázik
 zabál

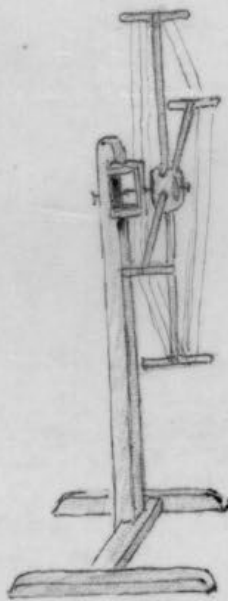
boroz
 felhajt /lehajt/
 felönt /leönt/
 gurgulázik
 hajtogat
 hörpent
 iddogál
 iszik
 italozik
 kortyol
 meglocsolja a gégéjét
 nyakal
 olajoz
 öblöget
 öntöz
 pálinkázik
 poharaz
 söröz
 szomját oltja
 szivogat
 szopogat
 szörpöl
 szürcsöl
 tütüzik

- Eggégétünk, iddogátunk.

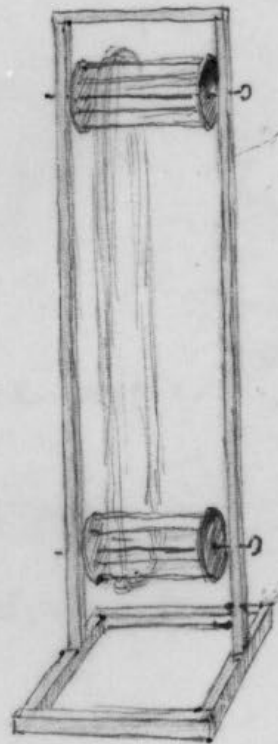
Ha valahá hitak bennünket, ott mindig aszonták, hogy inkább a has fakaggyon, minthogy valami megmaraggyon. Gabnahordáskor eggy-eggy kissebb hordónak a fenekére vertünk. Némcsak ennyi, innya is tuttunk.



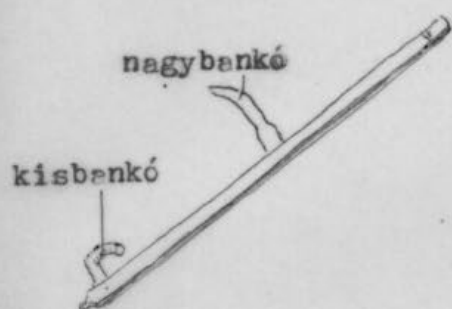
Aspálófa.



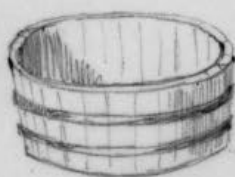
Aspáló. /Aspa/



Gombolétto.



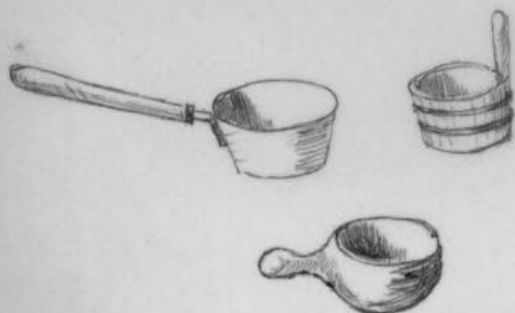
Bankó
a kaszanyélen.



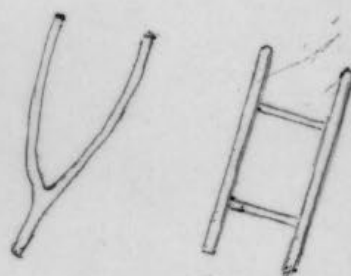
Bocska.



Bacsér.



Káforka, fickó és keponya.
Ha must merésére használták,
valamennyit káforkának hívták.



Kereszfák.



Kovásztevő fa.